

ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

на

IV обикновено Народно Събрание.

(Четвърта извънредна сесия).

II. ЗАСЪДАНИЕ, ВТОРНИКЪ 3 ЮНИЙ 1886 ГОД.

(Начало въ 11 часа предъ пладнѣ, подъ председателството на г-на Ст. Стамболова).

Председателъ (звъни): Засѣданието се отвара. Г-нь Секретаръ ще прочете поимения списъкъ на гг. представителитѣ. (Секр. Д-ръ Вачовъ чете списъка).

Въ днешното засѣдание отъ 286 представители, присѣтствувать 243, отсъствувать 58 именно:

Димитръ Добревъ, Димитръ Бошнаковъ, Стефанъ Хр. Саввовъ, Юрданъ Ивановъ, Тодоръ Иванчовъ, Радионъ Посифовъ, Бжвдю Ивановъ, Димитръ Радановъ, Христо Симидовъ, Христо Рахиловъ, Атанасъ Каракашъ, Георгий Р. Цанковъ, Никола Живковъ, Иванъ Стояновъ, Христо Ивановъ, Таско Мариновъ, Димитръ Кара-Начовъ, Райчо Каролевъ, Маринъ Д. Тихчевъ. Илия Поповъ, Иванъ Славейковъ, Цвѣтко Манчовъ, Д. Буровъ, П. Славковъ, Калчо Пасковъ, Х. Хр. Колевъ, Петко Кжнчевъ, Иванъ Халачевъ, Захарий Градинаровъ, Иванъ Стамбуллоу, Ахмедъ Есадовъ, Христо Самсаровъ, Неджибъ Бей Челенгеръ, Исуфъ Х. Мустафовъ, Кесимъ Зааде Мехмедовъ, Илия Маджаровъ, Ефтимъ Друмевъ, Х. Шемединъ Латифовъ, Тодоръ Яневъ, Иванъ Коларовъ, Конст. Бушлевъ, Иовчо Теневъ, Колю Гатевъ.

Има законното число представители за да може да се пристъпи къмъ въпроситѣ положени на дневний редъ.

На дневенъ редъ имаме:

1. Предложение отъ г. В. Нейчова, да ли досегашното бюро на Нар. Събрание ще остане и за напредъ или ще треба да се преизбира;

2. Предложение за избирание коммисия по провѣрkitѣ на новитѣ избори.

Преди да дамъ думата по първото предложение, бюрото счита за своя длъжностъ да съобщи на гг. представителитѣ, че тоя въпросъ за избирание бюрото е подиганъ въ нѣколко сесии и е решенъ вече. Така, III Об. Н. Събрание въ засѣданията си отъ 15 и 16 Октомври 1880 г. е рѣшило, че бюрото на Н. Събрание понеже излиза отъ съставана Събранието и когато се отвара то, тогава се избира, то трае до като трае и периода на Събранието, т. е. до три години. Сжщия въпросъ по-миналата година е билъ възбуденъ отъ г. Ив. Касабова. Нар. Събранието при разискванието на въпроса въ 10 си засѣдание отъ 31 Октомврий, рѣшило, както II. обикн. Н. Събрание, че бюрото трае до периода на Нар. Събрание, т. е. три години. Сжщия въпросъ се е подигналъ и въ IV обикновено Нар. Събрание, т. е. настоящето, то като решенъ не е допустнало да се разисква изново.

Следъ това задълженъ съмъ да забѣлѣжа, че Вжтр. Правилникъ на Нар. Събрание, по който се водатъ дебатитѣ въ Събранието, казва въ 28 си чл. буква д, че бюрото бди, щото говорящитѣ да се не повръщатъ върху рѣшени вече предмѣти. За това предъ видъ, че единъ пжтъ рѣшенъ тоя въпросъ отъ двѣ Нар. Събрания, и като това сжщо рѣшение е прието, безъ да се разисква въпроса, и отъ това Събрание, което заседава тука; бюрото пита Нар. Събрание: трѣба ли на ново да разисква тоя въпросъ или не? (Гласове: не трѣба; други: трѣба) Който отъ гг. представителитѣ мислятъ че трѣба да се тури изново на разисквание въпроса за избирание бюрото, да си дигне ржката — г-да квестори! (Шивачевъ: въпроса е турнатъ на дневенъ редъ? . . .) Нар. Събрание рѣшава. (Квесторитѣ: Болшинство)

Значи Нар. Събрание признава въпроса за рѣшенъ и недопуца да се повръщаме на него.

Втория въпросъ на дневний редъ е избирание комисия за провѣрнитѣ на изборитѣ. (Шивачовъ: имамъ думата . .) Немате думата: трѣба да изпълнявате Вжтр. Правилникъ. Въпросътъ е рѣшенъ. (Шивачовъ: Не е решенъ, турнатъ бѣше на дн. редъ?) Събранмето рѣши да се не разисква. Не ме заставяйте, г-нъ Шивачовъ да кажа на квесторитѣ да постѣпятъ строго съ васъ. (В. Нейчовъ: Искахъ думата да се съглася съ бюрото). Моля ви, неможете говори по рѣшенъ въпросъ. Събранието рѣшава. Трѣба да знаете правилника. (Шивачовъ: Искамъ думата да говоря . . Немате право да ми отнимате думата . . . Нарушавате правилника) Г-да квестори! Извадете г-на Шивачева на вѣнъ. (Квесторитѣ пристѣпятъ къмъ г-на Шивачова, той се схваща яката о стола. Смехъ, ржкоплекскания).

Г-да квестори! Стойте на мѣстата си.

Кой иска думата да говори по избора на комисията? Г-нъ Мановъ.

Н. Мановъ: Г-да представители! На дневенъ редъ е въпроса да се избере една комисия, която да провѣри изборитѣ на г-да депутатитѣ изъ Южна България. Необходимо е наистина да стане по-скоро тая провѣрка, за да може да се пристѣпи къмъ рѣшаванието на поважни въпроси. Азъ прочее предлагамъ да се избере комисията сега и тя да бѣде отъ 11 души, да може като, по-многочисленна по скоро да свърши работата си.

В. Нейчовъ: Азъ поддържамъ това предложение. Истина, бѣше нужно да се говори и за самото бюро, ако искаме да стоиме на почвата на легалността. (Председателъ: Г-нъ Нейчовъ, не се отстранявайте отъ въпроса . . .) Именно ще говоря за тоя въпросъ. За това искахъ и думата. Азъ даже поддържамъ, че провѣрката трѣбаше да стане преди да се закълнатъ гг. депутатитѣ. Понеже ще се разискватъ важни въпроси, то ония лица, които по провѣрката се види, че неможатъ да иматъ качество на депутати да неможатъ да зематъ участие въ разискванията. Това е нужно за солидността на рѣшенията на Нар. Събрание. Азъ подкрѣпамъ това предложение, макаръ че болшинството е на главата ми.

Д. Мишевъ: Азъ мисля гг. представители, че провѣрката на изборитѣ е твърдъ важно да се свърши по скоро; и за това много добръ ще бѣде тя да бѣде по многочисленна, да може да се раздѣли на секции. За това бихъ предложилъ, ако приема Нар. Събрание разбира се, штоо членоветѣ на комисията да бѣдатъ 15, които можатъ послѣ да се раздѣлятъ на три секции, за да свършатъ по-скоро работата си.

Т. Кърджиевъ: Тукъ се прави предложение за избирание комисия, която да провѣри новитѣ избори. Но на мѣсто да се избира нова комисия, г-да, понеже у насъ се практикува вече, понеже у насъ сѣки прецедентъ се освящава и става законъ, то права предложение, като настоящата сессия е продължение на IV обик. Нар. Събрание, което си имаше въ начало такава комисия, права предложение, да остане същата тая комисия да провѣри новитѣ избори, на мѣсто да се избира нова.

Н. Мановъ: Немога да се съглася съ г. Кърджиева за това, защото ако накараме самъ г-нъ Кърджиевъ да каже имената на членоветѣ въ първата комисия, увѣренъ съмъ не може да ги помни, както и азъ не ги помня. Подобрѣ е да се избере сега, като се предлагатъ по единъ членоветѣ, да знае сѣки представителъ за

кого си дава гласа. Това толкова повече е нужно да стане, кога-то новитѣ избори сѣ много важни, па сѣ и доста много. Така штоо, практиката, която предлага г. Кърджиевъ е неумѣстна, не може да се подържи по нататъкъ и отъ самага него, ми се чини та и не трѣба да се уважи.

Грънчаровъ: Ще говоря по предложението на г-на Кърджиева. Жално е, че той не помни какво сме работили до сега. Азъ много хубаво помня, па и той може да си припомни, или пакъ нарочно се прави, че е забравилъ; не е тѣй работата, както той я констатира тукъ. Провѣрката на изборитѣ за настоящето Събрание се възложи на комисия въ извънредната сессия въ Търново. Слѣдъ това и той не може да откаже, че провѣрката на допълнителнитѣ послѣ избори въ първата редовна сессия се възложи на друга комисия. Азъ това много добръ помня, защото въ първата комисия бѣхъ членъ, а въ втората не. Слѣдователно, не може да се приеме предложението на г-на Кърджиева. То е лишено отъ всѣка основа. Почвата на която той го поставя не е истина. Може да е забравилъ или се приструва, че е забравилъ. Азъ даже моля по такъвъ единъ въпросъ и да не се говори, защото е съвършено излишно. Ако и Нар. Събрание намѣри за необходимо да се говори повече, то да се прекратятъ дебатитѣ, на основание на чл. 14 отъ Вжтр. Правилникъ.

Председателъ: По въпроса за избирание комисията има записани да говорятъ още 9 лица. Г-нъ Грънчаровъ на основание чл. 14 отъ Правилника прави предложение да се прекратятъ разискванията. Бюрото е длъжно това предложение да постави на гласуване. За това, който приема да се говори още по тоя въпросъ да дигне ржка. (Меншество).

Сега ще се пристѣпи къмъ гласуване предложенията, които станаха по въпроса. Тѣ сѣ три:

1) Г-нъ Н. Мановъ предлага комисията да състои отъ 11 души.

2) Г-нъ Мишевъ — отъ 15 души.

3) Г-нъ Кърджиевъ предлага първата комисия да провѣри и тия избори, на мѣсто да се избира нова.

Н. Мановъ: Азъ се съгласявамъ съ предложението на г. Мишева относително числото.

Председателъ: Тогава остава да се гласува първо предложението на г-на Мишева. Който приема комисията да състои отъ 15 души, да си дигне ржката. (Прието). Какъ желаетъ Н. Събрание; да ли членоветѣ да се предлагатъ отъ страна на представителитѣ, или отъ бюрото? (Гласове: отъ бюрото).

Тончевъ: Предлагамъ бюрото да предлага членоветѣ, за да не се бавимъ.

В. Нейчовъ: Г-да, мисля, че нѣма причини да немаме довъррие въ бюрото и моля да приематъ сички да натоваримъ честното бюро да предлага лицата. То ще бѣде много полезно за насъ.

Председателъ: Има предложение едно и също отъ двама депутати, именно бюрото да предлага лицата. Който приема това предложение да си дигне ржката. (Прието).

Давамъ 5 минути отпускъ.

(Слѣдъ отпускъ).

Председателъ (звъни): Засѣданието се продължава. Ще се пристѣпи къмъ избирание членове за комисията, която ще се занимае съ провѣряванието на допълнителнитѣ избори. Лицата за членове на тая комисия, съгласно рѣшението на Народно

Събрание, бюрото ще предлага, и Събрането които иска ще приема или не, както ще.

За членъ въ тази комисия бюрото предлага Иконома Попъ Георги Тилевъ, (Приема се). Ст. Койбашиевъ, (Приема се). Д. Тончовъ, (Приема се). Кр. Мирский, (Приема се). Ив. Касабовъ, (Приема се). Г. Живковъ, (Приема се). Свѣщ. П. Драгановъ, (Приема се). Илия Лукановъ, (Приема се). Янко Ангеловъ, (Приема се). Ив. Мавровъ, (Приема се). Зах. Стояновъ, (Приема се). Д-ръ Стояновичъ, (Приема се). Хр. Грънчаровъ, (Приема се). П. Стоковъ, (Приема се). Дим. Аневъ, (Приема се).

И така Събранието избра слѣдующитѣ лица за комисията, която ще провѣри допълнителнитѣ избори: Икон. Попъ Георги Тилевъ, Стеф. Койбашиевъ, Дим. Тончовъ, Кр. Мирский, Ив. Касабовъ, Георг. Живковъ, Свѣщ. П. Драгановъ, Илия Лукановъ, Янко Ангеловъ, Ив. Мавровъ, Зах. Стояновъ, Д-ръ Стояновичъ, Грънчаровъ, Ил. Стоковъ и Дим. Аневъ.

Дневния редъ е исчерпанъ. Моля г-да представителитѣ, които има да предлага нѣщо за утрѣ за дневенъ редъ, да направи своето предложение. Преди това обаче, питамъ Нар. Събрание: желяе ли утрѣ да има засѣдание, макаръ че споредъ Вжтр. Правилникъ засѣданията биватъ три: въ понедѣльникъ, сръда и петъкъ; но Събрание може да рѣши да се не събира утрѣ или да се събере.

Д. Ризовъ: Мисляхъ да помоля, ако е възможно, г-нь Министра на Външнитѣ Дѣла да представи часъ по-скоро Зелената Книга; първо, защото има нѣща въ нея, въ течението на които трѣбва да се вникне, и споредъ това да можемъ да се произнесемъ по отговора на тронната рѣчь. Важното е, ние да имаме на рѣка тая книга за да можемъ при съчинението на отговора да се произнесемъ както подобава. Второ, желалъ бихъ да предложа, — макаръ 32 чл. отъ Вжтр. Правилникъ да запрѣщава, — ако е възможно, отговора на тронната рѣчь да се напечата и предварително раздаде на г-да представителитѣ, които отъ своя страна да иматъ възможността да направятъ надлѣжнитѣ свои бѣлѣжки при разискванието.

Истина, че това послѣдно мое предложение, както споменяхъ, е противъ изричното постановление на чл. 32 отъ Вжтрѣшния Правилникъ, но азъ считамъ, че макаръ и да е приетъ и узаконенъ за насъ Правилника, но все таки той е безусловно задължителна сила колективно за цѣлото Събрание и то само може да рѣши да иде нейдѣ по мимо него, ако види практично да направи това. Азъ мисля това може да стане: Вжтрѣшния Правилникъ като е само за вжтрѣшния редъ на Събранието, това послѣдното може да направи, ако намѣри за по практично, щото да се измѣни туй постановление. Вжтр. Правилникъ въ единъ свой членъ казва, че отговора на тронното слово не може да се печати, обаче въпросътъ взетъ отъ практическа точка не представлява никакви мъжнотии, и нѣма нищо, което да попрѣчи за да се печати предварително и може да се представи по рано на г-да депутатитѣ, които да могатъ да направятъ своитѣ бѣлѣжки и по добръ да се ориентиратъ по въпроситѣ; и по тоя начинъ да могатъ, съ пълно съзнавание на работитѣ, да се произнесатъ върху туй, което ще се представи въ тоя отговоръ.

Председателъ: Г-нь Ризовъ мисля да разбира, че предложение по тоя начинъ не може да се прави, а запитвание на г-на Министра може да става; ако г-нь Министръ има готова вече книгата, то той днесъ или утрѣ още може да я внесе. Може г-нь

Министра да я нѣма още готова. Незная пакъ, да ли не е и внесена; г-да секретаритѣ може да знаятъ. Ако е внесена, ще се раздаде на г-да депутатитѣ. А що се касае до игнорирането на чл. 37 отъ Вжтр. Правилникъ не може да се допусне. За да се приеме едно подобно предложение, трѣбва да стане по законодателний редъ; т. е. една четвъртъ членове отъ цѣлото число на народнитѣ представители да сж подписали предложението. Когато едно предложение се отнася до измѣнението на единъ законъ, такава процедура трѣбва да мине.

Ако г-нь Ризовъ желяе нѣщо да направи за да се предложи на разисквание предложението му, трѣбва то да е подписано отъ $\frac{1}{4}$ членове отъ цѣлото представителство. За това, за сега като нѣма така подкрѣпено предложение, не може да се говори. (Д. Ризовъ: — Азъ мисля, че Вжтрѣшния Правилникъ не е законъ...). Моля ви, другъ има думата. Думата има г-нь Вълко Нейчовъ.

В. Нейчовъ: Азъ мисля, г-да, че закжснѣхъ, поискахъ да искажа едно намѣрение въ едно по хубаво предложение, а именно: понеже и Н. Височество въ тронното слово исказва опредѣлено, че двѣтѣ българи, двѣтѣ наши страни сж съединени въ едно цѣло; понеже ние представителитѣ на тия двѣ съединени страни сме събрани тукъ да работимъ за общото благо, — то за да не дадемъ поводъ на лошитѣ язици да докачатъ достойнието на бюрото, да говорятъ, че бюрото може да се води отъ пристрастие, — което не е истина, — поне азъ не съмъ на такова мнѣние, то само да се допълни бюрото съ още двама членове, както казахъ, при сегашното състояние, когато и ние сами сме нови, аджамии, да може бюрото да ни води по добръ въ работитѣ. Ето защо именно и правя това предложение, и моля да се тури на дневний редъ.

Председателъ: Вашето предложение, г-нь Нейчовъ, което искате да се тури на дневенъ редъ, струва ми се, е, да се допълни бюрото съ още двама души. Това ли предлагате? (Нейчовъ — Да!). Ако е възможно, моля Ви напишете го, понеже не се чува добръ. (В. Нейчовъ — Ще го напиша и предамъ на бюрото въ врѣме на разискванията).

Д. Ризовъ: Искамъ да забѣлѣжа само това, че Вжтрѣшния Правилникъ на Нар. Събрание може да се нарече законъ само за Народното Събрание, и като такъвъ, струва ми се, че той не може да се счита законъ и за страната. Законъ е, както го разбиратъ хората, когато той е задължителенъ за цѣлата страна, а правилника не може да бжде такъвъ; той е задължителенъ само за г-да представителитѣ. Този правилникъ не може да бжде повече отъ единъ регламентъ частно за насъ, и той може да се измѣнява не по формата както изисква Конституцията. Това като казвамъ, пакъ не искамъ да се измѣни цѣлъ тоя членъ отъ Правилника, но моля, ако е възможно, сега още да направи Събранието една отстъпка, щото оня пунктъ, който се отнася до ненапечатванието отговора на тронната рѣчь да се игнорира, като се приеме да се печата предварително, така щото г-да депутатитѣ да иматъ врѣме да се ориентиратъ за понататѣкъ.

Председателъ: По поводъ предложението, което г-нь Ризовъ прави ще забѣлѣжа, че II-то Об. Нар. Събрание въ 61-то си засѣдание отъ 16 Октом. 1880 година, тоя въпросъ е рѣшило. Нар. Събрание глѣда на Вжтрѣшния Правилникъ, като на законъ задължителенъ за г-да представителитѣ. Всеки законъ може да се измѣни само когато стане предложение подписано отъ $\frac{1}{4}$ представители. И понеже за насъ сжществующия Правилникъ е за-

конъ, то като такъвъ, трѣбва по сѣщия начинъ да се постъпи когато се иска и неговото измѣнение, т. е. да има предложение подписано отъ $\frac{1}{4}$ народни представители.

Н. Живковъ: Азъ мисля г-да представители, както каза и самъ г. председателъ, че нѣма да дава думата по тоя въпросъ, по който искахъ и азъ да говоря, че не трѣбва да се бавимъ по нататъкъ. Вътрѣшния Правилникъ изрично говори, кои работи могатъ да бждатъ печатани или не. Така 37 членъ като говори, какво може да се печати казва: че не се печататъ докладитѣ за провѣрkitѣ на изборитѣ, за прошенята и по отговора на тронното слово. Така като е за насъ Вътрѣшния Правилникъ, като законъ, законъ вътрѣшенъ, ние не можемъ да го измѣняваме така лѣсно. Г-нъ Ризовъ каза, че задължителни закони се считатъ тия, които сж задължителни за цѣлата страна, а не и Вътр. Правилникъ, който има задължение частно за насъ представителитѣ. Азъ мисля г-да представители, че ний като законодателно тѣло, и като сме си създали за нашъ законъ Вътрѣшния Правилникъ, трѣбва да го пазимъ за себѣ си най-строго. Ако ний сами не пазимъ единъ членъ отъ своя законъ и отетъваме отъ него, тогава не е чудно по такъвъ единъ прецедентъ да отетъжимъ и отъ другъ нѣкой членъ на сѣщия правилникъ. И какво ще излезе отъ това? Ще излезе, че самия правилникъ, който ние сами сме изработили, не е задължителенъ за насъ. Какъ ще искаме, щото законитѣ, които изработваме ние да бждатъ задължителни за другитѣ! Тѣй като е, по тоя въпросъ не трѣба даже и да се говори по нататъкъ. Нашиятъ Вътрѣшенъ Правилникъ е законъ и за да се измѣни, трѣбва по законодателенъ редъ, т. е. предложение за измѣнението му, трѣбва да се внесе подписано отъ $\frac{1}{4}$ отъ представителитѣ, за да може да се приеме и разисква; понеже тукъ нѣма такава предложение, мисля и не бива да се говори за това. Г-нъ Ризовъ иска да игнорира 27-й членъ. Да поотетъжиме, казва отъ него за сега, та да печатаме отговора на тронното слово. Ако допуснеме сега такъвои нѣщо, сутра други ще искатъ да поотетъжиме отъ 25-й, 26-й членъ, други отъ други и ний ще останемъ безъ правилникъ; което никой не вѣрвамъ да позволи и да се помисли; за туй предлагамъ повече и да не се говори върху това.

Председателъ: Г-нъ Ризовъ предлага нѣкои работи за утрѣшния дневенъ редъ и иска да даде обяснения. Азъ забѣлжихъ вече, че тия въпроси сж рѣшени и не могатъ да се предлагатъ за дневний редъ. Слѣдователно, прекратявамъ дебатитѣ.

Желае ли Нар. Събрание да предложи нѣкои работи за утрѣшния дневенъ редъ?

Духовниковъ: Почитаеми г-да! Първий членъ отъ Вътрѣшния Правилникъ гласи, че засѣданията на Нар. Събрание могатъ да бждатъ три пѣти въ недѣлята; но азъ предъ видъ на това, че е сега именно най-важното врѣме на годината и всѣки единъ отъ насъ е оставилъ домашнитѣ си работи; второ, предъ видъ на това, че всѣки день Народ. Събрание коштува по 12,000 лева; трето, предъ видъ на това, че настоящето Нар. Събрание има да се занимава съ въпроси отъ голѣма важность, които не търпятъ отлагание: за това нужда е, щото всѣки день да има засѣдание, за да може по-скоро да свърши работата, да рѣши въпроситѣ, които очакватъ рѣшението си въ настоящата сессия; за това моля г-на председателю да предложи това на Нар. Събрание и ако го одобри, да го приеме.

Председателъ: Г. Духовниковъ! Трѣбва напредъ да се каже какво ще се работи, да се предложатъ въпроси за дневния редъ и тогава може да стане засѣдание утрѣ. Инакъ ако нѣма никакви въпроси на дневенъ редъ и да се съберемъ утрѣ, какво ще работимъ. За това моля, да се предложатъ нѣкои въпроси на дневенъ редъ; ако ли нѣма, не може да има и засѣдание.

Г-нъ Ташикмановъ има думата.

Ташикмановъ: Това искахъ да кажа, че за да има по-много отъ определеното число въ Правилника засѣдания, трѣбва да има и работа определенена.

Мирски: За дневний редъ азъ нѣма какво да предложа, ще моля само г-нъ председателю да иска отъ г. Нейчова разяснения на предложението му, като какво допълнение иска да прави на бюрото, съ секретари ли, съ квестори ли, или съ какво друго.

Второ, ще помоля г-на председателю да не излиза вънъ отъ правата си, които му дава Вътрѣшния Правилникъ, т. е. да избличава само представителитѣ, а не и да ги испъжда.

Председателъ: Ще се възползувамъ отъ тази забѣлжка. Г-нъ Нейчовъ има думата.

Нейчовъ (чете:) «Тѣй като единството на отечеството съставено отъ двѣтѣ Българии, Севѣрна и Южна е, споредъ тронното слово, запечатано вече съ присѣтствието въ Събранието на представителитѣ отсамъ и отвѣдъ балканитѣ, предлагамъ щото въ интересъ на това самото единство, да бжде допълнено бюрото съ единъ подпредседателъ, единъ секретаръ и единъ квесторъ отъ Южна България, които лица да представи бюрото».

Видо Монева: Г-да! Понеже вчера Южно-Българскитѣ представители приеха клѣтва, но има отъ сѣщитѣ нѣкои, които не дадоха, защото не присѣтствуваха; за това моля Нар. Събрание да тури на дневний редъ, щото утрѣ да приематъ клѣтва тия, които не приеха вчера и тогава да се пристѣпи къмъ провѣрката на изборитѣ. Зная именно г-нъ Величкова, който е отъ насъ, отъ Южно-Българскитѣ представители и който не е приелъ клѣтва.

Вълчевъ: Г-нъ Нейчовъ прави предложение, което най-напредъ устно го направи . . . (Председателъ: утрѣ ще се говори по него г-нъ Вълчевъ!) Ще кажа двѣ думи . . . (Председателъ: утрѣ сега нѣмате думата г. Вълчевъ). Азъ нѣма да говоря на дълго, само искамъ да забѣлжа, че се предлага измѣнение на Конституцията. Това предложение тамъ клони, (Председ. Утрѣ моля). Но предложението не трѣбаше да се тури на дневенъ редъ.

Дуковъ: Ако има засѣдание утрѣ щѣхъ да кажа, че не ще да имаме работа и защо да се събираме; но като се предложиха нѣкои работи и понеже слушамъ отъ г. председателю да казва въ утрѣшното засѣдание разбирамъ, че ще има утрѣ засѣдание.

Вълчевъ: Преди малко се рѣши, че по въпроси рѣшени не може да се приема предложение за дневний редъ, именно на това основание искахъ думата да кажа, че отъ нашето бюро не трѣбаше да се зима предложението на г. Нейчова и да се туря на дневний редъ и още такава предложение, което клони до измѣнението на Конституцията.

Г-нъ Нейчовъ вчера даде клѣтва да пази Конституцията, а днесъ прави предложение за измѣнението ѝ.

Председателъ: Утрѣ ще се говори г. Вълчевъ.

Има ли още предложения за дневний редъ? (Нѣма). Ако нѣма тогава остава само предложението на г. Нейчова: да се избере още единъ подпредсѣдатель, единъ секретаръ и единъ квесторъ като допълнение на съставътъ на бюрото.

Предсѣдатель: **С. Стамболовъ.**

Секретари: { **И. Лукановъ.**
А. Ташикмановъ.
Д. Мишевъ.
Н. Живковъ.
Т. Кърджиевъ.

Второ, предложение на г. В. Монева: които отъ Южно-Българскитѣ депутати не сж дали клетва да се закълнатъ утрѣ. (Звъни). Засѣданието се затваря.

(Край въ три часа)

Подпредсѣдатели: { **Г. Живковъ.**
Тр. Пановъ.

Секретари: { **Ф. Симиловъ.**
И. Славейковъ.
Д-ръ Д. Вачовъ.
З. Градинаровъ.
И. Касабовъ.